

O persoal de Administración e servicios das universidades galegas e o ámbito de aplicación da Lei da función pública galega

Xefe do Servizo Xurídico da
Universidade de Santiago

Carlos A. Gómez Otero

1. Introducción

Coa tramitación parlamentaria do Proxecto de lei de modificación da Lei 4/1988, do 26 de maio, de función pública de Galicia, volve de novo á palestra un vello tema de grande importancia para as universidades de Galicia e máis concretamente para o seu Persoal de Administración e Servicios (PAS). É este un problema que preocupa especialmente ós operadores xurídicos nesta materia, ó non estar clara a posible aplicabilidade ou non ó persoal non docente das universidades galegas, da Lei da función pública galega.

O obxecto deste artigo ten como única finalidade achegarlles ós redactores desta modificación a conveniencia de incluí-lo PAS das universidades dentro do ámbito de aplicación da Lei 4/1988, ou ben de maneira directa ou, no seu caso, con carácter supletorio.

2. O proxecto de Lei de Reforma da Lei 4/1988

O proxecto de lei que se está a tramitar no Parlamento galego non recolle no seu artigo primeiro a inclusión do PAS dentro do seu ámbito de aplicación, aínda que este se amplía a outros colectivos que anteriormente estaban excluídos ou ós que se aplicaba con carácter supletorio.

Ó artigo primeiro do proxecto presentoulle unha emenda o Bloque Nacionalista Galego, que foi rexeitada no informe da ponencia. As razóns do seu rexeitamento considero que son máis de carácter político que xurídico.

Vexámo-las razóns para o seu rexeitamento. En primeiro lugar, alega o ponente do PP que o dito persoal ten regulación propia na LRU e por vía supletoria na lexislación básica do Estado e nas normas lexislativas de desenvolvemento das comunidades autónomas. Esta argumentación só é relativamente certa: a LRU só contén tres artigos dedicados a este persoal que se limitan a definir quen forma parte deste colectivo, órganos competentes, estruturación de escalas propias e participación e representación en órganos de goberno.

Como se pode apreciar, tal regulación non pode constituír un verdadeiro estatuto da función pública do PAS. Por outra parte, a lexislación básica tampouco resolve tódolos problemas. A cuestión que se formula é qué lexislación se aplica supletoriamente: a do Estado ou a das comunidades autónomas. Preguntas como “¿cal é o prazo de prescrición dunha falta grave?” na que se debe de ter en conta a norma máis favorable, ou “¿que regulamento de provisión se aplica para desempatar nun concurso?”, son expostas habitualmente, e poden existir solucións diferentes segundo a universidade galega que teña que resolverlo conflito, e mesmo solucións diferentes nos tribunais de xustiza dependendo da materia e da sala que xulgue.¹

Cómpre, en consecuencia, que as leis definan qué normativa se lle aplica ó PAS das universidades galegas. A falta de pronunciamiento expreso, en boa técnica xurídica, sería aplicable a lexislación do Estado (tanto a Lei 30/1984 como os seus regulamentos de desenvolvemento) por canto, a diferenza da lexislación da nosa Comunidade Autónoma, existen cláusulas de supletoriedade en tódalas normas de función pública estatal que obrigarían a aplicar esta normativa.

Se se aplican as cláusulas de supletoriedade, tería que aplicarse a normativa estatal, o que é contrario á realidade e á propia lóxica. Así, as administracións públicas incluídas na propia Comunidade Autónoma, e incluso vinculadas á Comunidade Autónoma galega (segundo o art. 2 da LRXAP-PAC), teríaselles

¹ Un auto do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia chegou incluso a rexeitalle á Universidade de Santiago o feito de non recoller como normativa aplicable nunha incoación dun expediente disciplinario, o Regulamento disciplinario da Comunidade Autónoma galega, a pesar de que é meridianamente claro que ó persoal docente, por tratarse de corpos interuniversitarios, se lle aplica a lexislación estatal.

que aplica-la lexislación dos funcionarios civís do Estado, o que pode parecer un contrasentido.

En consecuencia, o argumento contido polo ponente do PP para rexeita-la emenda carece dunha base sólida por canto existen moitas lagoas que non poden ser suplidas pola LRU nin pola lexislación básica do Estado, nin parece que se sexa previsible que a Comunidade Autónoma galega vaia regular, mediante norma específica, o PAS das universidades galegas.

Máis absurda é a argumentación do Partido Socialista para rexeita-la emenda. O seu argumento céntrase en que a extensión do ámbito de aplicación só ten incidencia na mobilidade funcional xa que, con carácter xeral gozan das garantías establecidas para a función pública do persoal ó servizo dos centros docentes². A introducción do PAS de universidades galegas no ámbito de aplicación da Lei 4/1988 se en algo non tería por que incidir é na mobilidade dos funcionarios, xa recollida na Lei da función pública galega –art. 27.4–, na propia LRU e nos estatutos universitarios que permiten ocupar postos por persoal de calquera Administración indistintamente³.

Menos comprensible é a argumentación de que o PAS goza das garantías do persoal ó servizo de centros docentes: ¿quere isto dicir que terían os mesmos dereitos có persoal docente? A regulación do persoal docente universitario é radicalmente diferente ó PAS, posto que aquel ten unha normativa específica en desenvolvemento do propio art. 1.2 da Lei 30/1984 (que permite adecuala ás peculiaridades do persoal docente e investigador). Non existe equiparación posible entre a regulación do persoal docente e non docente. É máis, o noso Tribunal Constitucional na STC 26/1987 establece a aplicación da lexislación específica e, no seu defecto, a estatal por ser persoal “interuniversitario” e “comunicable”.

Non existen, como se pode apreciar, argumentos xurídicos de peso para rexeita-la inclusión do PAS no ámbito de aplicación da lexislación da función pública galega, o que seguramente e por desgracia deixará insoluble o problema de qué lexislación complementaria se lle aplicará a este persoal.

3. Situación actual e necesidade de pronunciamento

A situación actual, desde o punto de vista fáctico, é que as universidades tenden a aplicar non a lexislación estatal (agás a básica, claro está) senón a da Comunidade Autónoma galega⁴. Así,

² Así consta no debate da ponencia publicado no *Boletín del Parlamento de Galicia*, do 11 de febreiro de 1995 (n.º 203).

³ É unha cuestión política e non xurídica que nas relacións de postos de traballo e nas convocatorias de concursos ou de traslados se estableza un ámbito amplo ou reducido de participación. Tanto a Lei 30/1984 como a Lei 4/1988, recollen o principio de mobilidade interadministrativa.

⁴ Na Universidade de Santiago existe, incluso, unha instrución para que se aplique a lexislación autonómica.

o persoal non docente ten equiparadas as súas retribucións ó persoal da C. Autónoma, goza de nove días de asuntos propios, as convocatorias de acceso esixen o coñecemento da lexislación autonómica de funcionarios, os tramos de niveis máximos e mínimos son os da Comunidade Autónoma, nas convocatorias de concursos establécese como aplicable o Regulamento de Provisión Autonómico, etc.

Considero que existe, así, unha vontade firme das universidades de que se lles aplique a lexislación da función pública galega e neste sentido están xa asumíndoa malia non estar incluídas expresamente no seu ámbito de aplicación.

A tendencia actual nas universidades galegas é a aplicación da lexislación autonómica, nunha interpretación extensiva do artigo 3.1 da Lei 4/1988⁵. Como dixen antes, isto responde a un criterio lóxico de uniformidade de aplicación da norma nun mesmo ámbito. Non ten sentido que unha administración dependente e vinculada á Xunta de Galicia estea aplicando a lexislación da Administración do Estado.

Esta aplicación real contrasta sen embargo coa norma que os exclúe e os obrigará a aplica-la cláusula de supletoriedade da lexislación do Estado.

Faise patente a necesidade de adecua-la norma á realidade das universidades galegas.

4. Razóns para a inclusión do PAS no ámbito de aplicación da Lei 4/1988

Ademais das razóns de adecuación da lei á realidade, debe considerarse este problema desde outro punto de vista: as universidades son administracións da Comunidade Autónoma galega e polo tanto deberían ter unha regulación uniforme en materia de función pública, sen prexuízo das especificidades que cada Administración posúe.

a) O persoal ó servizo das universidades

O persoal ó servizo das universidades está composto fundamentalmente por persoal docente e non docente, denominándose este último Persoal de Administración e Servizos (PAS).

O título VI da LRU esta integramente dedicado a este colectivo. No seu artigo 49 establécese que

“O persoal de Administración e servizos das universidades estará composto por funcionarios da propia universidade e por persoal contratado. Así mesmo, os funcionarios doutras universidades, do Estado ou da Comunidade Autónoma poderán

⁵ “Esta lei é de aplicación a todo o persoal ó servizo da Administración da Comunidade Autónoma de Galicia e dos seus organismos autónomos”.

prestar servicios en calquera universidade na situación de supernumerario ou na que legalmente se estableza como equivalente.(...)

O persoal de Administración e servicios das universidades rexerese pola presente lei e as súas disposicións de desenvolvemento, pola lexislación de funcionarios que lle sexa de aplicación, e, no seu caso, polas disposicións desta que elaboren as comunidades autónomas e polos estatutos da universidade”.

No mesmo sentido, o art. 141 dos Estatutos da Universidade de Santiago, aprobados por Decreto da Xunta de Galicia 204/1985, do 19 de setembro:

“O persoal de Administración e servicios estará composto polos funcionarios dos corpos da Administración do Estado e das escalas de organismos autónomos que presten servicio na universidade, así como os funcionarios das súas propias escalas e persoal laboral.”

Dos anteriores textos normativos podemos concluír que os funcionarios do Estado ou da Comunidade Autónoma poden prestar servicios como persoal de Administración e servicios da universidade, constatándose un principio de intercomunicabilidade e mobilidade entre os funcionarios do Estado e da Comunidade Autónoma na que se inserta a universidade.

b) A universidade como Administración da Comunidade Autónoma

■ *A Universidade de Santiago, como única universidade, foi obxecto de traspaso.*

O Real decreto 1754/1987, do 18 de setembro sobre traspaso á Comunidade Autónoma de Galicia dos servicios e institucións e medios persoais⁶, materiais e orzamentarios en materia de universidades, establece no seu art. 2:

“En consecuencia quédanlle traspasados á Comunidade Autónoma de Galicia os servicios e institucións, dereitos ou obrigas, así como o persoal e créditos orzamentarios que figuran nas relacións 1 e 4 anexas...”

No anexo deste real decreto, no seu punto B.-“ Funcións que asume a Comunidade Autónoma e identificación de servicios e institucións que se traspasan”, indica:

“Traspásaselle á Comunidade Autónoma de Galicia, a Universidade de Santiago”.

En consecuencia, a Universidade de Santiago como Administración universitaria foi obxecto de traspaso á Comunidade Autónoma de Galicia, asumindo esta as competencias que ata a data tiña o Estado.

⁶ O traspaso de medios persoais só é para os efectos orzamentarios por canto se trata de escalas propias.

Entre estas competencias está a de regula-lo persoal e servios, se así o desexa, tal e como quedou reflectido no art. 49 LRU antes transcrito.

Se a universidade non formase parte da Administración da Comunidade Autónoma, sería imposible que esta puidese regular mediante textos normativos ou regulamentarios o seu persoal non docente.

■ *A Administración universitaria como Administración vinculada.*

De conformidade co art. 27 CE, a universidade goza de autonomía para a xestión dos seus propios intereses -servicio público da educación superior-. Esta autonomía abrangue a súa propia organización e sistema de prestación do servio que ten encomendado, pero nos demais aspectos é dependente da Comunidade Autónoma.

A Administración universitaria é unha Administración vinculada da Administración da Comunidade Autónoma nos termos do artigo 2 da Lei de rexime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común:

"1.- Enténdese para os efectos desta lei por administracións públicas:

- a) A Administración xeral do Estado.
- b) As administracións das comunidades autónomas.
- c) As entidades que integran a Administración local.

2.- As entidades de dereito público con personalidade xurídica propia vinculadas ou dependentes de calquera das administracións públicas terán así mesmo a consideración de Administración pública".

Existen así, a teor deste artigo, tres administracións públicas (Estado, comunidades autónomas e local) e outras con consideración de AAPP pero que forman parte da Administración do Estado, ou da Administración da Comunidade Autónoma ou da Administración local.

A Universidade de Santiago é así unha Administración dentro da Administración da Comunidade Autónoma, vinculada a esta.

■ *A consideración da universidade como Administración da Comunidade Autónoma na lexislación da propia Comunidade Autónoma.*

A propia Comunidade Autónoma galega vén considerando que as universidades forman parte da súa Administración e neste sentido as regula (Lei de ordenación do sistema universitario de Galicia) pero ademais regula o persoal de Administración e servios das universidades como persoal propio da Administración da comunidade autónoma.

Como exemplo do que acabamos de expoñer abonda re-produci-la Lei de orzamentos para 1994 (Lei 1/1994, do 30 de marzo, de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para 1994) onde *dentro dos gastos de persoal da Administración da Comunidade Autónoma se inclúe o PAS das universidades:*

TÍTULO II

DOS GASTOS DE PERSOAL

Capítulo I

Retribucións do persoal

Artigo 9. Bases da actividade económica en materia de gastos de persoal.

Un. Durante o ano 1994 as retribucións íntegras do *persoal ó servicio da Comunidade Autónoma* non experimentarán variación con respecto ás establecidas no exercicio de 1993 para cada posto de traballo. (...)

Catro. O presente artigo aplicaráselle ó *persoal ó servicio* de:

f) *As universidades de Galicia.*"

É obvio, á vista do establecido no artigo anterior que o persoal de Administración e servicios das universidades galegas aparece configurado na Lei de orzamentos galega dentro do concepto xenérico de "persoal ó servicio da Comunidade Autónoma".

Pola súa banda, esta mesma lei, no seu artigo 19, establece para o PAS laboral que "será preciso informe favorable conxunto da Consellería de Economía e Facenda e da Presidencia e Administración Pública para proceder a determinar ou modificar-las condicións retributivas do persoal non funcionario e laboral ó servicio de: e) *as universidades de Galicia.*"

Nos mesmos termos, o artigo 7 da Lei 6/1994, do 29 de decembro, de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para 1995, recolle dentro do título II, "Dos gastos de persoal":

...7.1. As retribucións íntegras do *persoal ó servicio* da Comunidade Autónoma, experimentarán en 1995 un incremento do 3,5 % respecto das establecidas no exercicio de 1994 para cada posto de traballo.

...7.4. O presente artigo aplicaráselle ó *persoal ó servicio* de:

a) Os órganos estatutarios de Galicia, sen prexuízo do disposto no artigo 12.2 do Estatuto de autonomía de Galicia para o Parlamento.

b) A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e os seus organismos autónomos.

f) *As universidades de Galicia.*"

As leis de orzamentos da Comunidade galega comprenden dentro do concepto de "persoal ó servicio da Comunidade Autónoma" tanto a Administración xeral -Xunta de Galicia- como

as outras administracións que conforman a Administración institucional galega (CRTVG, Instituto Galego de Promoción Económica, universidades galegas, sociedades públicas e outros entes públicos).

Se o persoal das universidades non estivese dentro do ámbito de aplicación da Administración da comunidade autónoma, tal precepto sería impensable.

Ademais do anterior, existen outras normas que recollen esta postura. Así, existe na Dirección Xeral da Función Pública da Xunta, unha mesa sectorial das universidades para pactar as condicións de traballo no ámbito da función pública galega; os resultados das eleccións sindicais na Universidade de Santiago computan para efectos de determinar qué sindicatos son os máis representativos no ámbito da Administración da Comunidade Autónoma, etc.

Que os medios persoais están integrados como parte da Administración galega demóstrase na propia consideración por parte da Xunta de Galicia e do Parlamento autonómico. Nas leis de orzamentos, nas pagas compensatorias ós funcionarios, na competencia para a resolución dos expedientes de compatibilidade/incompatibilidade do persoal universitario, nas eleccións sindicais, nas convocatorias de cursos da EGAP, etc., considérase o persoal universitario non docente como parte da Administración da Comunidade Autónoma.

c) A Escola Galega de Administración Pública e o persoal funcionario das universidades galegas.

A Lei 4/1987, do 27 de maio, crea a Escola Galega de Administración Pública. No seu artigo 3 establece, entre os seus fins, os de organización de probas selectivas, cursos de formación, probas ou cursos de promoción interna, etc., tanto da Administración da Comunidade Autónoma como doutras administracións públicas, tralo establecemento de convenio, coa excepción do persoal docente e investigador. As tres universidades de Galicia teñen subscritos os seus respectivos convenios coa EGAP.

Por outra parte, as universidades públicas de Galicia forman parte da dirección da EGAP e neste sentido o seu artigo 6 establece como órgano de goberno, o Consello Rector constituído por:

"d) Tres representantes das universidades galegas, designados pola Xunta de Goberno."

Ademais figuran como vocais representantes da Xunta de Galicia, representantes da Administración local de Galicia, expertos de recoñecido prestixio, o director da EGAP e cinco repre-

sentantes dos funcionarios designados polas organizacións sindicais máis representativas (que, como xa se dixo, para a determinación das organizacións sindicais máis representativas se teñen en conta os resultados sindicais das universidades públicas). Nótese así que *só están representadas, polo tanto, as administracións local, da Xunta e das universidades*, estando as dúas primeiras dentro do ámbito de aplicación da Lei 4/1988.

É obvio que se a Administración universitaria non formase parte da Administración da Comunidade Autónoma, non estaría representada no seu órgano de goberno supremo da EGAP.

Pero por se o anteriormente exposto non fose suficiente, o Decreto 306/1990, do 24 de maio, polo que se aproba o Regulamento de organización e funcionamento da EGAP, establece no seu organigrama dos servicios diferenciados: un de formación, selección, perfeccionamento e especialización da Administración autonómica e outro destinado á Administración local e a outras administracións.

Neste sentido, o artigo 17 establece:

"A Escola Galega de Administración Pública intégrase e estrutúrase basicamente nos seguintes servicios: b) Selección, formación, perfeccionamento, e especialización do persoal ó servizo da Administración local e doutras administracións públicas"

O feito de que exista un servizo específico no organigrama da EGAP, é un recoñecemento de que a Escola non é un servizo da Xunta e da súa Administración senón que ten como función a formación do persoal funcionario das administracións da Comunidade Autónoma e, dentro destas, encóntranse as universidades e o persoal non docente das mesmas.

As universidades galegas forman parte da Administración da Comunidade Autónoma galega, polo que se debe consideralos seus funcionarios como funcionarios da Comunidade Autónoma.

Proba indubidable de que a formación de funcionarios das universidades e incluso os cursos selectivos de acceso por promoción interna realízanse a través da EGAP, é a recente organización por este organismo do "Curso selectivo para o acceso por promoción interna á escala de administrativos da Universidade de Vigo", convocado por Resolución rectoral do 4 de marzo de 1994 (DOG, do 28 de marzo).

Queda patente que quen organiza e selecciona o profesorado non é a Universidade de Vigo, senón a EGAP. É, polo tanto, este organismo autónomo unha *institución de formación e participación no acceso dos funcionarios das universidades galegas*.

Como nova mostra do exposto, hai que indicar que actualmente están convocados ou pendentes de convocar varios cursos de informática, contratación administrativa, procedemento, persoal, etc. destinados ó PAS da Universidade de Santiago. Todos estes cursos de formación os organiza a EGAP.

A EGAP funciona, na práctica, como órgano de formación do persoal funcionario non docente das universidades galegas.

Profundizando no anterior, o Decreto 294/1992, do 10 de setembro, polo que se regulaban os cursos para o acceso ó diploma de directivo, modificouse no sentido de que, a partir do Decreto da Xunta de Galicia 1/1995, do 12 de xaneiro, polo que se modifica o Decreto 294/1995 (*DOG*, do 13 de xaneiro) se lles permitirá o acceso –aínda que reducido a un tercio do total das prazas– ós funcionarios de calquera outra das restantes administracións públicas existentes en Galicia, entre elas, a Administración universitaria.

É, pois, outra mostra da tendencia cara á uniformidade na regulación da función pública na Comunidade galega.

5. A regulación do PAS nas comunidades autónomas con competencias transferidas en materia de función pública e de educación superior

Como xa se recolle no debate do informe da ponencia sobre a modificación da Lei 4/1988, a emenda de inclusión do PAS no ámbito de aplicación da Lei da función pública galega ten a súa xustificación en que noutras comunidades autónomas con competencias en educación superior, se inclúe o PAS dentro da aplicación da Lei da función pública autonómica, tales como a lei catalana ou a lei valenciana.

Así, a recente Sentencia do TSX de Valencia, do 30 de maio de 1994, sobre aplicación do artigo 20.1.f) da Lei 30/1984 a un concurso de méritos do PAS da Universidade Jaume I, vén senta-la aplicación da lei da comunidade no non regulado nos estatutos universitarios:

Segundo.- O marco normativo de referencia para o adecuado enfoque da cuestión debatida pecaría de insuficiente se tan só se aludise o referido artigo 20.1.f) da Lei 30/1984, que por carecer de carácter básico non lle sería de imperativa aplicabilidade ó ámbito de tódalas administracións públicas. Por isto, o texto primordialmente aplicable ó caso que analizamos, sería o artigo 20.6 do Texto refundido da Lei da función pública valenciana, a falta de desenvolvemento, na data a que se refiren os actos recorridos, das previsións estatutarias (...)."

Nas comunidades autónomas con competencia en materia de educación superior, o persoal de Administración das universidades forma parte da Administración autonómica e lle son aplicables as súas normas.

6. O principio de uniformidade e coordinación

Á vista do anteriormente exposto, esencialmente a consideración das universidades como administracións da Comunidade Autónoma galega, debería desprenderse a necesidade dun tratamento unitario e uniforme da función pública en Galicia sen que sexa defendible a existencia de "lagoas" ou ámbitos excluídos de aplicación a determinados colectivos sen unha causa obxectiva ou razoable, xa que a autonomía universitaria non pode servir de escusa para esta exclusión por canto esta autonomía non pode chegar a regular un verdadeiro "estatuto funcional do PAS", debendo necesariamente acudir á lexislación estatal ou autonómica nesta materia.

Non tería sentido así que dentro dunha administración pública vinculada á Xunta, se estea aplicando, polas regras da supletoriedade, unha lexislación destinada ós funcionarios civís do Estado. Aplica-la lexislación estatal, no que non é básico, supoñería un contrasentido, xa que cando se regula o persoal civil do Estado central se esta partindo de premisas distintas e de realidades sociais completamente diferentes.

A regulación da función pública no ámbito da Comunidade Autónoma debe partir dunha realidade social que non pode se-la mesma en Madrid que en Galicia, de aí que non poidan existir lagoas na aplicación da lexislación da función pública galega en administracións da mesma comunidade.

A ampliación do ámbito de aplicación da Lei 4/1988, tería así unha cuádruple consecuencia positiva:

- A clarificación do réxime xurídico aplicable ó Pas das universidades, eliminando a inseguridade que provoca que pola vía de feito se aplique unha regulación, cando en correcta técnica xurídica, se lle debe aplicar outra.
- O exercicio real e efectivo das competencias que a Comunidade Autónoma posúe con respecto ó PAS das universidades.
- Evita-la contradicción existente que consiste en que en determinadas normas se o considere como persoal da comunidade autónoma (retribucións nas leis de orzamentos) e noutras non (Lei da función pública galega).

■ Consegui-la uniformidade e tratamento igualitario, coas peculiaridades que cada Administración posúe, da función pública no ámbito da Comunidade Autónoma galega.

Desexable sería que para esa futura regulación se usasen técnicas de cooperación e coordinación entre os poderes públicos da Administración da Xunta de Galicia e das universidades galegas, porque así o demanda o necesario tratamento común dos administrados, cunha mínima diferenciación, en función das poucas peculiaridades de autoorganización que demanda a autonomía universitaria.

Debe aproveitarse o actual momento histórico de reforma da lexislación da función pública galega, para corrixi-lo defecto da anterior regulación e incluí-lo PAS dentro do ámbito de aplicación da Lei 8/1988, ben directamente ou supletoriamente, coa finalidade de evitar que dentro de administracións propiamente galegas se teña que aplicar unha lexislación totalmente allea ó seu contorno social, como é a de funcionarios civís do Estado, creando inxustificadas ámbitos de exclusión do réxime funcional da Comunidade Autónoma.

7. Conclusións

a. O persoal de Administración e servicios das universidades, ó seren administracións vinculadas á Comunidade Autónoma galega, debería te-la mesma regulación en materia de función pública cás outras administracións galegas, baseándose nun principio de uniformidade e de exercicio efectivo da competencia autonómica.

b. A realidade social é que as universidades galegas tenden cara á aplicación da lexislación da función pública galega a pesar de que, en boa técnica xurídica e por aplicación das cláusulas de supletoriedade, debería aplicarse a da Administración do Estado.

c. Faise necesario, en consecuencia, e aproveitando que se está modificando a Lei 4/1988, incluír no ámbito de aplicación desta norma, ben directa ou supletoriamente o persoal de Administración e servicios das universidades públicas de Galicia para os efectos de aclarar definitivamente o réxime xurídico aplicable a este persoal, recollendo unha realidade actualmente existente.

d. Deben terse en conta criterios técnicos e non políticos na redacción da modificación da Lei da función pública galega,

NOTAS E COMENTARIOS

de tal maneira que se recollan aquelas emendas que melloren o seu texto, independentemente do grupo político que as propoña, para que se xere un beneficio xeral para as administracións insertas na Comunidade galega. 